

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.052
30 setembre 2016
1'70 euros

la veu de Benicarló

PERDEM 15 MILIONS D'EUROS PER CULPA DEL GOVERN CENTRAL

ENTREVISTA
Jesús Maestro:
**“Qualsevol acte artístic
és un acte antisistema”**

Raimon actuarà a Benicarló el 29 d'octubre

1052

la veu de Benicarló

DES DEL 18

D'AGOST DE 1995

Depredació a ritme del Govern Central

L'Administració Central, o siga el govern del PP a Madrid, pensa que els ajuntaments, en aquest cas el nostre, tot i que també afecta al de Vinaròs atès que va ser una sol·licitud compartida, són un reducte de milions d'euros i, per tant, no cal que Europa ens subvencione. Segurament algú deu pensar que ens hem begut l'enteniment i que "Mariano y sus muchachos" no poden ser tant ximplers per a cometre aquesta "cagada" (disculpen l'adjectiu tan escatològic però l'ocasió s'ho mereix).

Doncs resulta que no estem errats i que l'administració central ha passat de la sol·licitud del nostre ajuntament per a poder optar als fons Feder Europeus pels quals hauríem aconseguit quinze milions, sí 15, en número. Uns milions que s'hagueren utilitzat per a actuacions en eficiència energètica, protecció mediambiental i cultural o per a la regeneració de la nostrab més que malmesa economia. Sobretot després d'haver-nos esquinçat les butxaques amb tanta corrupció.

Així, d'una tacada, han fet saltar pels aires l'estratègia conjunta que havien engegat els municipis de Benicarló i Vinaròs, amb el document que havien elaborat de forma conjunta, per a crear un nou model de desenvolupament urbà que ens garantira un present, però sobretot, un futur amb criteris de sostenibilitat.

Pel que sembla, aquest tipus de criteris no deu anar massa amb el tarannà del govern central, a les proves ens remetem, la pèrdua dels 15 milions, al qual li deu continuar agradant més allò pel que s'ha fet famós el nostre país: la depredació salvatge, en tots els àmbits, del nostre territori.

Difícil d'entendre... i de pair.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per als responsables de la neteja del Barranquet. No sabem si plourà, poc o molt, però com a mínim està en condicions i preparat per si de cas. Més val previndre.

Panissola: per als responsables que les séquies de les Corts Valencianes entre el camí Panissola i el cuartel estiguen plenes de brossa i herbes. Quan ploja, ens ho trobarem. O millor dit... en lamentarem.

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ"

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Drets lingüístics

7é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Copisteria-Llibreria

GRÈVOL

- Còpies de tot tipus i tamanys
- Llibreria General i Musical
- Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
Tel.: 964 475 698
e-mail: lc1grevol@telefonica.net
www.copisteriagrevol.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

diario digital de benicarló

Perdem 15 milions d'euros per culpa del govern Central

text: REDACCIÓ

L'oblit de l'Administració Central d'optar als fons FEDER europeus i La Llei de Racionalització pressupostària ofega els ajuntaments. Així, l'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, ha lamentat que el MINHAP (Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques) no haja resolt la petició per optar als a les subvencions que s'atorguen a través dels fons Feder europeus. El passat mes de novembre, Benicarló va presentar l'estratègia que va elaborar conjuntament amb Vinaròs. Ambdues ciutats optaven a un màxim de 15 milions d'euros de subvenció, als quals s'haurien de sumar altres 15 milions que haurien d'aportar els dos ajuntaments.

Les quantitats anirien destinades a complir unes línies d'actuació basades en ítems com l'eficiència energètica, les ciutats intel·ligents, el patrimoni cultural, la protecció del medi ambient o la regeneració econòmica i social. La petició, denuncia Miralles "s'havia d'haver resolt en el mes de maig i no es va dictaminar". De fet, havia prevista una segona convocatòria per a aquest mes, a la qual haguessen optat tots dos municipis en el cas que en la primera no estaren seleccionats. "Però tampoc s'ha convocat", explica l'alcalde de Benicarló, que recorda que la falta de govern a Madrid, és la causa de la paràlització. Així les coses, Miralles recorda que, a l'hora de confeccionar els pressupostos de l'any que ve no és possible comptar amb aquesta partida per realitzar les inversions previstes.

L'alcalde recorda que aquests i els de l'any que ve, "són els pressupostos més importants de la legislatura, perquè és quan realment es poden desenvolupar obres i infraestructures importants", després de tancar capítols pendents de la legislatura anterior.

L'EDUSI BENICARLÓ-VINARÓS

L'Estratègia de Desenvolupament Urbà Sostenible i Integrat, dels municipis de Benicarló i Vinaròs, busca la creació d'un nou model de desenvolupament urbà per al futur proper i per al present. El document elaborat de forma conjunta formula els punts a tenir en compte en els propers desenvolupaments urbans i introdueix criteris de sostenibilitat social, econòmica i mitjà ambiental, deixant enrere el model passat, basat en la depredació del territori.

En la presentació del document es va posar èmfasi en l'alta participació, ja que ha estat un dels pilars en l'elaboració de l'estratègia, i en què han participat tant empreses, associacions de veïns, tècnics municipals, ONG's, ciutadans de Benicarló i Vinaròs, tant presencial com de forma telemàtica. El fet rellevant és que per primera vegada els veïns dels dos municipis han tractat conjuntament el model de territori. En les trobades els ciutadans han identificat els problemes, conflictes i febleses territorials i ambientals de l'àrea urbana. De la mateixa manera, també les tendències, els recursos i actius amb potencialitats no aprofitades al territori i que poden generar una oportunitat de desenvolupament.

ve de la pàgina anterior

CANVIS AL TERRITORI

Pel que fa als reptes climàtics, s'aposta per prevenir el risc d'inundacions com a mecanisme d'adaptació al canvi climàtic, mentre que els ambientals volen reduir els consums energètics i amb això, les emissions de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera. Millorar la qualitat de l'aire, protegir, fomentar i desenvolupar el patrimoni natural existent: espais naturals i zones verdes o resoldre els problemes d'intrusió marina, són altres de les propostes en aquest apartat. Respecte als reptes demogràfics, es vol construir un àrea urbana adaptada a les necessitats de la població d'edat avançada i de les persones amb mobilitat reduïda, i generar un entorn econòmic, social i cultural que creen oportunitats per al ple desenvolupament de la població jove. Els reptes socials miren per dotar-se de recursos adients i de serveis adaptats per a donar resposta a les necessitats dels grups més vulnerables i fomentar la convivència". Promoure el desenvolupament social integrat de l'àrea urbana proporcionant noves oportunitats que milloren la qualitat de vida de totes les persones, és altre dels reptes. III.

L'estratègia parla també de reptes econòmics, ja que vol convertir l'àrea urbana en un territori atractiu per a l'activitat econòmica que atraga i retenga el talent i facilite l'arribada de noves iniciatives empresarials. A més, vol mantenir un teixit productiu diversificat que combine els sectors tradicionals amb les noves activitats basades en el coneixement. La creació de treball de qualitat i que afavorisca la cohesió social, també està entre els objectius.

INVERSSIONS DE LA GENERALITAT VALENCIANA

El director general d'Administració Local, Antoni Such, va mantenir una reunió amb l'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, i membres de l'equip de govern. Such va manifestar la voluntat del govern de la Generalitat en dotar amb 70

milions d'euros el Fons Autòmic de Cooperació Municipal. D'aquesta quantitat, 220.000 euros correspondrien a Benicarló, que s'ampliaríen a 200.000 euros més en cas que la Diputació de Castelló també participés en el Fons. La reunió mantinguda a l'Ajuntament de Benicarló, a més, va servir per posar sobre la taula les reivindicacions i necessitats de finançament del consistori benicarlando. En aquest context, l'alcalde de la ciutat va reclamar el desbloqueig dels Fons Europeus de Desenvolupament Urbà Sostenible. És per això que, en el marc d'aquesta línia de subvencions de la Unió Europea, Benicarló i Vinaròs van presentar un projecte conjunt, la resolució del qual es troba ara mateix en via morta. Miralles ha assegurat que aquest bloqueig «preocupa seriosament l'equip de govern, ja que es tracta de fons necessaris de cara als propers pressupostos».

La reunió es va centrar, en bona part, en el desenvolupament de les línies de finançament del Pla de Cooperació Municipal de la Generalitat Valenciana, del qual el Director General d'Administració Local ha assegurat «que es dotarà amb 70 milions d'euros, quantitat suficient per fer front a les necessitats actuals dels ajuntaments, agreujades per la llei de racionalització pressupostària», que ha qualificat com «l'atac més greu contra els ajuntaments des que existeix democràcia a Espanya». L'alcalde i el director general han reclamat a la Diputació de Castelló «una col·laboració decidida, tal com han fet ja les diputacions de València i Alacant».

Miralles va expressar també la preocupació del consistori «pel futur dels organismes autònoms, que el Ministeri d'Hisenda pretén desmantellar» i va reclamar, com va fer el director general d'Administració Local, la derogació de la llei de racionalització, que segons va sentenciar Miralles «impedeix contractar personal, limita les inversions, i fixa un sostre de despesa que no correspon a la situació financera real de l'Ajuntament de Benicarló».

Compromís denunciarà la precarietat de trens i l'amuntegament que pateixen els usuaris del Maestrat i Terres de l'Ebre

text COMPROMÍS

El tren de diumenge, ja al límit, va oferir una imatge més pròpia de països subdesenvolupats. El PP segueix sense adoptar millores en aquesta línia com demana Compromís, que insta el diputat Miguel Barrachina a sumar-se a les iniciatives per la mobilitat al nord de Castelló

Els senadors de Compromís, Carles Mulet i Jordi Navarrete han exigit al Govern central i a les autoritats que prenguen mesures urgents per garantir que els usuaris dels trens Regionals que cobreixen la línia Tortosa-Castelló-València "viatgen amb uns estàndards mínims de confort i qualitat en el servei", ha assenyalat Jordi Navarrete.

El senador ha afegit que "la precarietat d'aquest tram no és nova i es complica amb l'oblit i el menyspreu al que el PP està sotmetent als valencians del nord de Castelló i comarques catalanes veïnes. Utilitza la germanor dels pobles de banda i banda del Sénia quan arriben eleccions i fan polseretes i treuen rèdit electoral amb campanyes pufo de l'estil 'Rodalies ara', però s'obliden i condemnen als usuaris a un mal servei quan governen". La coalició Compromís segueix mantenint la necessitat de dotar al nord de l'autonomia de trens de Rodalies "davant de la manca de trens regionals amb horaris mal planificats per a les necessitats dels usuaris".

Pacte per la mobilitat

Els senadors Carles Mulet i Jordi Navarrete han instat el PP "i especialment al diputat Miguel Barrachina a sumar-se a la petició de Declaració de Servei Públic, que va a renovar-se en breu, la creació del nucli de rodalies de Castelló", amb una longitud mínima de 70 quilòmetres fins a Vinaròs i amb extensió fins a Tortosa (Tarragona). A aquesta mesura ja s'hi han sumat diversos municipis de les comarques de la Plana i el Maestrat. "Si el PP no accedeix, prefereix prevaldre obres com les del fals AVE a Castelló en perjudici dels que sempre pateixen les obres però no es veuen beneficiats mai amb més trens de qualitat, serà responsable d'aquesta situació", ha assenyalat el senador territorial, Carles Mulet, que ha lamentat "la inacció del Govern en l'últim any, les múltiples molèsties als usuaris i l'evident mostra que no aposten pel Corredor Mediterrani, sinó per altres territoris", ha conclòs.

Raimon actuarà a Benicarló el 29 d'octubre

text REDACCI

La veu més emblemàtica i combativa de la Nova Cançó, Raimon, oferirà un concert a Benicarló el proper 29 d'octubre en el marc de la gira commemorativa dels seus cinquanta anys damunt dels escenaris. Les entrades es posaran a la venda a partir del 4 d'octubre.

El mateix any que Raimon celebra mig segle sobre els escenaris, Benicarló serà testimoni d'un concert que, en paraules de l'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, «concentra el trajecte d'un dels artistes més representatius dels últims 50 anys al País Valencià». El concert tindrà lloc el 29 d'octubre a partir de les 22.30 hores a l'Auditori Pedro Mercader i plasmarà tota una vida de cançons, des que el 1959 va pujar als escenaris fins a l'actualitat. El concert del mític cantautor a Benicarló està emmarcat en la gira «Raimon a Casa», que compta amb el patrocini de Culturarts, a través de la Generalitat Valenciana.

El regidor de Festes, Ide Añó, ha explicat que després que els problemes d'agenda de l'artista n'impediren l'actuació en el transcurs de les passades Festes Patronals. L'alcalde ha subratllat que el concert de Raimon demostra que l'Ajuntament segueix en la línia «de situar i consolidar a Benicarló en el mapa de la cultura». La venda anticipada d'entrades començarà el dia 4 d'octubre a la Tourist Info, a un preu de 15 euros.

raimon
a casa

Auditori de Benicarló

Dissabte,
29 d'octubre de 2016
22:30 h

Venda d'entrades en taquilla i
en l'Oficina d'Informació i
Turisme de Benicarló

Ajuntament de Benicarló GENERALITAT VALENCIANA

FOTO: FERE DURAN

NOVA CONVOCATÒRIA PER A LA JORNADA CONTINUA

text REDACCI

Els col·legis que el curs que ve vulguin canviar de l'horari partit actual a la jornada contínua podran presentar els seus projectes al gener.

Ho va anunciar la Conselleria d'Educació després que el sí arrasés dijous passat en els 14 centres de Castelló, Benicàssim, Orpesa, la Vall d'Alba, Peníscola, Benicarló i Vinaròs que ho van sol·licitar. És el "termini correcte", segons els directors de Primària, que especifiquen que "així donarà temps a les votacions abans d'arrencar el procés d'admissió, a l'abril o maig, i els pares ja sabran què tipus de jornada tenen el curs que ve", segons Alejandro Badenes, portaveu de l'Associació de Directors de Primària de Castelló. A més diu que "aquests són els temps que haurien d'haver-se tingut aquest any, i no iniciar el procés d'eleccions després de les vacances, amb el nou curs ja començat". En els mateixos termes es van postular els pares. La presidenta de FAPA

Castelló, Silvia Centelles, creu que "ha d'estar tot clar per a les famílies abans que hagin de triar col·legi el curs que ve". Fonts de la Conselleria expliquen que "el procés serà el mateix el curs que ve, i així tots els posteriors, segons marca l'ordre de jornada escolar". "Al gener es presentaran les sol·licituds per al canvi de jornada, amb els projectes, que es revisaran un a un, i es donarà llum verda o es denegaran o es demanarà una revisió de la documentació, com es va fer abans de l'estiu; i després es convocarà a les urnes al cens dels col·legis i es votarà, amb un mínim del 55% de vots censals requerits", detallen.

"Els centres tindran jornada contínua per períodes de tres anys renovables, sempre que els resultats s'ajustin a les millores previstes en el pla --innovació pedagògica i extraescolars diverses i de qualitat, per exemple--. L'avaluació serà en funció de la incidència del nou horari sobre el procés d'aprenentatge i els resultats de l'alumnat", assenyalen des d'Educació, que vigilarà que es compleixin el projecte i la seva gratuïtat de les activitats.

BLOC Benicarló renova la seua executiva; Vicent Coll nou secretari local

text BLOC

L'històric militant nacionalista relleva a Marta Escudero, que a partir d'ara serà responsable de política municipal

Dissabte dia 24 a la seu del Bloc-Compromís de Benicarló va tindre lloc el Congrés Local del Bloc Nacionalista Valencià, partit que forma part de la Coalició Compromís.

En aquest congrés, i després que Marta Escudero, fins aleshores secretària local, exposara els seus informes de gestió, de finances i de política municipal, es va passar a votar la nova proposta d'executiva local, proposta que va ser aprovada per unanimitat i en la que Vicent Coll va ser triat nou secretari local. Segons Escudero, qui deixa el càrrec per dedicar-se per complet a la seua tasca de regidora i de portaveu del grup municipal de Compromís-ERPV, "deixo el càrrec amb la satisfacció del treball ben fet, un treball que ens ha dut on estem, al govern municipal, des d'on treballem sempre pensant en Benicarló i els benicarlantos i les benicarlantes". Per la seua banda, Vicent Coll, qui a més de

secretari local és Conseller Nacional del Bloc, va assenyalar que "hem configurat un equip per enfortir el BLOC. No hem d'oblidar allò que està en l'ADN de la nostra formació: la raó de ser del BLOC és el País Valencià i la seua gent". No hem recorregut un camí tan llarg per diluir el nostre propi projecte. La nostra prioritat és construir un país, el País Valencià, i dotar-lo de polítiques pròpies i estructures econòmiques i socials adequades i dignes. Només enfortint el BLOC enfortirem COMPROMÍS, i el projecte que representem" va concloure. Recordem que a la ciutat de Benicarló i dins de la coalició Compromís, el Bloc representa el 75% dels afiliats, mentre que Gent de Compromís són el 17% i els afiliats a Iniciativa representen el 8%.

Així, la nova executiva local del Bloc Benicarló queda de la següent manera:

Vicent Coll, secretari local

Marta Escudero, secretària de política municipal

Joan Manuel Ferrer, secretari d'organització i acció electoral

Ricardo Mascarell, secretari de finances

Juan Gomis, secretari de comunicació

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Després de llegir detingudament l'editorial, així com les pàgines dos i tres, i rellegir el número mil quaranta-set d'aquesta publicació, tot això del tema de l'escut ho tinc molt clar. Per això no entraré en el fons històric que per això els més experts ja han fet el seu estudi al qual ningú no tenim cap autoritat per a rebatre. El que realment em preocupa és la quantitat d'ignorants, burros, tarugos, indocumentats i caps de suro que hi ha al nostre poble. Tothom diu la seua des de la més absoluta i supina incultura opinant com si fossin catedràtics. Quan veig aquestes reaccions de la gent del nostre poble comprenc moltes coses que ens passen, i me n'adono que encara queda molta gent que, en la seua evolució, no ha passat del neandertal, primitius i bàsics. Però què hem de fer? Gràcies a aquesta colla d'analfabets hem assolit, com deia Groucho Marx, les més altes cotes de la misèria cultural. Però el més greu del cas no és que hi haja gent que pense així, cosa que entra dins de l'estadística, allò que és realment alarmant és la quantitat de gent jove que pensa així i que diràs que volen fer gala de la seua incultura escrivint bajanades a les xarxes socials amb una quantitat de faltes d'ortografia directament proporcional a la buidor del seu cervell. Així estan les coses. A més a més sembla que hi ha un escamot perfectament organitzat que vigila constantment les aparicions del regidor Barberà i que llança la seua artilleria contra tot allò que diu. Ja tenen feina. Barberà s'ha convertit en una espècie d'Alfonso Guerra dels primers anys de la transició, que qualsevol cosa que diu fa ràbia al sectors més reaccionaris del nostre poble i he de reconèixer que això m'agrada.

Segueixo. Com sempre, molt bo el còmic de Xavi, especialment la darrera vinyeta, on es pot comprovar que la seua continuïtat està assegurada, i que Neus serà una digna successora del seu pare.

Serà que això ja m'agafa una mica fora de lloc, però em fa gràcia que totes les coses que es fan a nivell institucional porten l'imprescindible afegit de "pla estratègic". Ara tot allò que es fa i es desfà ha de ser mitjançant un pla estratègic, tant se val que siga de turisme, de transparència, d'esports o de saltar marges. Si no està dins d'un pla estratègic, no té substància.

L'espai dels tafaners no fa més que confirmar allò que he dir al començament d'aquesta pàgina sobre la gran quantitat d'il·lustrats que tenim al poble i que parlen i opinen sense coneixement de causa. Es veu que allò que queda bé és dir la teua allà on et vinga en gana independentment del teu coneixement de l'assumpte. Sempre he pensat que les xarxes socials tenen una gran part de plaça del mercat i de fira, on els rumors es converteixen en notícies i qualsevol ignorant pot dir la seua sense avergonyir-se. També és cert que la senyora

Xaro hagués pogut especificar una mica més sobre el quiosquet desmuntat i no pagar-ho el pobre Pepito, que té el quiosquet amb més solera de la nostra costa.

Magnífic l'article de Joan Heras al voltant del masclisme que, malgrat tot, encara domina la nostra societat. Es veu a la dona com un dret del mascle, una subordinada que s'ha de plegar a les seues ordres sense discussió. Aquesta percepció també la té part del nostre jovent, fins i tot algunes xiques. Han estat massa anys veient aquestes situacions com normals, amb molta repressió de tot tipus que se'ns ha quedat ben gravada al nostre subconscient col·lectiu.

La lectura de la esplèndida crònica (que no crítica) sobre el llibre "El oficio más Hermoso del mundo", de Josep San Abdón, també m'ha portat al anys de la meua infantesa. A casa meua, Radio Peninsular de Barcelona anava a totes hores. Entre setmana amb Luis del Olmo, i en caps de setmana amb Rodríguez Madero. Grans veus com Andrés Caparrós, Miguel Ángel Valdivieso -en les seues retransmissions dels partits del Barça-, els inicis de Mercedes Milà o Mercè Remolí. Recordo que em vaig passar una setmana al llit per una grip i la meua màxima distracció era escoltar la ràdio: "passito a pasito a Bazar Perpiñá", "La Casa de las Mantas" o "Jorba Preciados" van omplir les meues hores estirat al llit. Quins records!

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Idiosincràsia local

No, si ja ho sabem nosaltres que això dels escuts portaria més cua del que podia semblar. Ho vam traure ací mateix fa unes setmanes, una mica per traure-li punta, fent vore que el regidor Barberà s'havia ficat en un jardí florit i va i s'acaba convertint en tema de la setmana, sortint escuts i banderes per tot arreu. I és que, a nosaltres, això de tanta discussió per vore quin escut quedarà millor com a pin enganxat a la solapa del president de la falla, o penjat com un medalló, sempre ens ha paregut una cosa completament supèrflua. Sí, pot fer bonic, però com es presta a interpretacions i gustos, doncs, tindrem assegurat l'embolica que fa fort. Mireu que al nostre país, això dels símbols, sempre ha estat moneda de canvi entre polítics i així ens ha anat! No

n'escarmentem. Si amb una cosa tan senzilla, com la bandera, la de les quatre barres, que és de tots, se n'han arribat a fer i dir tantes, de barbaritats... Xeic, si les quatre barres són tant nostres, com del Principat, com d'Aragó! No ens en sortirem, ja ho voreu. I acabaran guanyant sempre els mateixos. En aquest país som així de ximpls! I per acabar-ho d'adobar, resulta que nosaltres hem posat el nostre granet de sorra benicarlando, o potser una tella de la Mar Xica, en aquest desgavell, en forma de la bandereta que vam traure la setmana passada, de color groc (ho podeu vore a La Veu digital, ací serà una mena de gris), com a nostra, però que podria passar perfectament per la del Vaticà! Sí, el que llegiu, podria ser un calc de la bandera Papal! Ja veieu, ja, un embolic més a la terra dels cadufs. Vinga, que en aquest poble, per dir la teua... que no siga. Està clar que som genials i espavilats, tant com aquells a qui es referia l'altre dia el mestre de periodistes: Els espanyols som 47 milions de llestos fent estupideses tots els dies.

Debat intern

Per cert, i sense que se'ns moleste el Lector perquè li trepitgem una mica el seu terreny, que segur que no se'n deu haver adonat, ¿heu vist com la imatge que acompanya l'editorial, la de la moneda, està en espill? Sí, està inversa! La discussió entre alguns tafaners ha estat si això estava bé, havia estat una pífia, o realment era que la imatge no era d'una moneda sinó del segell, que òbviament ha d'estar en espill per a poder-se encunyar i llegir perfectament després al paper. La veritat és la gent com cal de La Veu de tant en tant també en deixen anar alguna per poder ser comentada.

A tot arreu couen faves

Canviem de tema i deixem els comentaris del que surt a La Veu al

seu especialista, el Lector, per tornar a endinsar-nos en aspectes més mundans i més propis de la nostra colla. Mireu si no, el que diuen els amics de la policia municipal en un del seus informes: "12:38 Se identifica al morador de una vivienda en la Calle Cristo del Mar donde se aprecian conexiones irregulares a la red eléctrica." Com sempre, claredat i precisió en el llenguatge amb la identificació, valga la redundància, del "morador" del citat habitatge. I clar, amb aquesta expressió, tal volta estaran ja identificant que el tal "morador"... no deu ser el propietari o llogater de la dita vivenda? Òbviament, aquesta interpretació que en fem, no desencaminada per cert, es veu corroborada al nostre parer quan comenten que "se aprecian conexiones irregulares a la red eléctrica". En poques paraules, un okupa, que a més de fer l'ídem, també xoriçava la llum endollant-se a la del carrer. Com un hotel qualsevol de la costa catalana!

Usurpació d'imatge o de nom?

¿No ens passem una mica els caduferos, volent apropiar-nos de les coses del altres? Que no us ho creieu? Doncs mireu la imatge que us portem per a corroborar-ho. És la pàgina del Benicarló noticias on podeu observar que... justament Benicarló brilla per la seua absència. Doncs ¿no usen la foto

ve de la p gina anterior

del castell de Peníscola, amb el rètol benicarlando? Ja ens pareix bé que es vulga aprofitar la tirada del poble veí amb ganxo del castell, però d'ací a posar-lo de foto amb el nostre nom... ¿no en devem estar fent un gra massa? A cadascú el que és seu. Ni més ni menys. I si hem de prendre consciència dels arbres, com diu allí, tampoc passaria res que prengueren consciència de no jugar a despistar la gent apropiant-se del que no és seu.

Villarreal CF @VillarrealCF

1h

La comida de #Endavant y directivas es del Restaurante El Cortijo, de Benicarló.

Reply Retweet 3 Like 6

Benicarlandos pel món

La setmana passada una nodrida representació benicarlanda, encapçalada per la Banda de Música, se'n va anar convidada a vore el partit del Vila-real contra l'Osasuna. Abans de comentar qualsevol altra cosa val a dir que, com no podia ser d'altra manera, la Banda va deixar el pavelló benicarlando ben alt en les dos vegades que va sortir a amenitzar el partit, al principi i a la mitja part, fent sonar, com no, el pasdoble Benicarló. I clar, si musicalment vam triomfar, ¿què n'haurem de dir, com demostra la imatge, del pavelló gastronòmic? Allí teníem a Manolito el cortijero preparant una bona paella valenciana (suposem que devia ser valenciana, la foto no dóna per a molt més). En fi, que on anem triomfem... Tots profetes fora de casa!

Senyalètica

I la veritat és que no queda molt més per dir, però atesa la urgència amb què s'ha d'atendre el que ara presentarem, trobem oportú no deixar-

ho per a la setmana vinent. No fos cas que algú prenguera mal. Mireu la foto que falta, la de l'arbre i el senyal de trànsit a l'avinguda de lecla. Dos problemes hi veiem nosaltres: un, que el senyal està en paral·lel al sentit en que vénen els vehicles, no de cara (?) i dos, és obvi que no resulta visible a causa de l'arbre. Qui ho ha de solucionar això?

Piulades acadèmiques

Ara continuem amb un tweet o piulada que ens han enviat sobre el tema, sempre inesperat, de la parla que usem per aquestes terres. Sembla curiós que després de tant d'estira i arronsa sobre que ací parlen com a Menorca i els d'Oriola com els murcians, una cosa és evident, no hem avançat gens ni mica veient com escriu el personal, en una lamentable llengua de l'Imperio. Bé, i una mena de xapurriat entre alemany, anglés i el murcià. Açò de les noves tecnologies fa tant immediates les virtuts i les habilitats del pròisme com els seus vicis i mancances. En tot cas, el domini lingüístic dels més desfaenats del país. I quin país!

La Regidoria de Cultura brinda mecenatge als artistes benicarlandos

text REDACCI

‘Mecenatge de l’art’ és el nou projecte de patrocini dels artistes benicarlandos que ha engegat la Regidoria de Cultura. A través d’un seguit d’exposicions en diferents restaurants de la ciutat, set artistes plàstics podran donar a conèixer la seua obra, amb l’objectiu d’apropar al màxim l’art als espectadors.

Segons el regidor de Cultura, Josep Barberà, ‘Mecenatge de l’art’ «evoca el concepte renaixentista del mecenatge, amb una diferència fonamental: abans eren els nobles i els poderosos els qui l’exercien, i avui és l’administració qui pot i qui ha de fer este paper».

En aquest mapa de situació, la Regidoria de Cultura ja ha portat a terme una experiència prèvia orientada als músics benicarlandos i integrada en el cicle de concerts «A Pèl», que compta amb una excel·lent acceptació per part del públic. Ara, la promoció de les arts s’estén també a la pintura i a la fotografia amb l’objectiu que «els creadors benicarlandos sàpiguen que tenen la mà estesa per part de l’Ajuntament».

El projecte pivota sobre set exposicions que podran gaudir-se en set restaurants de Benicarló mentre es degusten plats de la gastronomia local i altres creacions dels restauradors, als qui el regidor de Cultura ha definit com a «artistes de la cuina». Barberà ha subratllat que amb aquest projecte «s’uneixen dos maneres de fer art, la dels cuiners i la dels artistes plàstics, de manera que el restaurant es converteix en un àmbit de la cultura més viva i propera».

Els restaurants que participen en esta original iniciativa són Neptuno, amb una mostra de la pintura de Pura Roig; San Rafael, amb la col·lecció ‘Creixent entre Pinzells’, de la jove promesa Marina Puchal; El Cortijo, amb l’obra de José Bayarri, dedicada a paisatges de Peníscola i Benicarló; Chuanet, amb l’exposició ‘En Trànsito’, d’Alfredo Altabàs; el restaurant Xanadú, que exposa una mostra de la pintura de Jesús Maestro; Trangol, amb les catarsi coloristes de Román Doménech; i el restaurant Sant Gregori, amb la col·lecció ‘El retrato comprometido’ de l’estudi de fotografia creativa Javier Roda & La Pepa.

Mecenatge de l’art compta amb el suport de l’Associació de Restauradors i la Cambra de Comerç de Castelló.

L'EXREGIDOR O L'EXREGIDORA

text J.GUILLEM

9 de maig de 1994, Espanya commocionada. Les fotos de l'orgia de Luís Roldán, un dels pares legítims de la corrupció democràtica, inunden la secció de política de tots els diaris. Prostitutes, calçotets, cocaïna i unflables de plàstic animen les televisions del moment. L'incipient tertulianisme engreixa xuclant la putrefacció que supura la pana de Felipe González. A Benicarló, el futur regidor (o regidora) no ho suporta més. Segueix puntualment l'actualitat política per les ràdios i diaris conservadors i està convençut que la sang ha arribat al riu. L'imperi socialista es descompon, ha fet tocar fons la històrica nació espanyola i esquitxa una sagrada institució com la Guàrdia Civil. Per al futur regidor (o regidora) el moment és arribat. La pàtria el necessita, José María Aznar reclama forces per a la regeneració democràtica.

No cal dir que a la reunió local del partit el van rebre amb els braços oberts. Al poble manaven feia tres anys però la gent amb iniciativa sempre és benvinguda. La seua capacitat de treball no tardà a meravellar els dinosaures del partit que prompte el proposaren com a candidat a llistes.

El grau d'implicació de l'ara regidor (o regidora) va créixer exponencialment: hores i més hores de reunions, d'executiva local, de regidoria, d'actes de partit o de l'Ajuntament. En definitiva, renúncia a la vida privada, al temps lliure, a la parella, a veure créixer els xiquets, als amics. Sacrifici individual en benefici dels valors col·lectius: honradesa, pàtria i ordre. Tot el que ve després ho coneixen vostès: govern de la Generalitat, d'Espanya, majories absolutes, poder absolut i satisfacció absoluta.

Avui, l'antic regidor (o regidora) ja fa dies que ha plegat de polític. Les contradiccions se'l mengen. D'una banda, ha complert amb allò que creia, ha treballat pel seu poble, ha sigut honrat i no ha tret cap benefici material dels seus anys a la política encara que als seus veïns això els costa molt de creure. D'altra banda, té la sensació que ha entregat part dels seus millors anys per tal que una colla de delinqüents sense escrúpols es faça d'or i perpetue la corrupció com a sistema de govern. Cada nou escàndol se li clava al cor com l'agulla d'un vudú diabòlic. Es nega a acceptar que ha llençat part de la seua vida a la brossa. Per prescripció mèdica canvia ràpidament de pensament si la paraula 'estafa' li ve al cap però quan pensa com deu colpejar la corrupció els companys del País Basc que s'hi jugaren la vida, literalment li cauen els collons a terra (o els ovaris).

Si no haces nada...
EL BANCO SE PUEDE QUEDAR CON TU CASA

STOP DESAHUCIOS
PAH Baix Maestrat

PRÓXIMA ASAMBLEA PÚBLICA
Martes 4 de octubre 19h
Casa de la Cultura de Vinaròs
(antigua biblioteca)
Avda/ Llibertat, 1
Vinaròs

mail: veubenicarlo@gmail.com

Coneixes a aquesta xiqueta?
La fotografia va ser presa en l'Auxili Social de Vinaròs per l'enginyer Michele Francone durant la Guerra Civil Espanyola. Tant de bo puguem esbrinar la seua identitat. Gràcies!

Jesús Maestro: “Qualsevol acte artístic és un acte antisistema”

text i foto AL·CIA COSCOLLANO / LACALAMANDA.COM

Aparentment, Jesús Maestro ha signat un pacte amb ell mateix. Transcendeix tot allò que sembla objecte de ser sacralitzat, s’ho mira amb perspectiva i amb lupa. Somriu amb aquell mig somriure que atorga la vida quan contemples les coses amb certa distància, quan has remogut en el interior del mecanisme de la vida i et prens a broma, inclús, a tu mateix. Conversem de temes molt poc transcendents davant un refresc i la conversa deriva, inevitablement, cap a conceptes de l’art i el seu, o no, utilitarisme. Les trobades amb Maestro sempre resulten un plaer. La seua exposició al local Xanadú ens serveix d’excusa per contar-nos com ens van les coses i per intercanviar òptiques. Maestro, proper, explica la seua evolució. Amb el temps sembla haver esdevingut un mag intemporal que ha guanyat en saviesa. El gest pausat el delata.

Quina és la teua evolució personal, i en el mateix sentit, quina és l’evolució en la teua manera de relacionar-te en la pintura?

He guanyat molt pel que fa a destrucció. Destruïo quadres abans de que nasquen, pràcticament. En començar un quadre, i vore que hi ha un moment en el qual no estic a gust, ja sé que no el finalitzaré. Puc seguir per esport, però de no ser una pintura que, per ofici, tinc que acabar-la, no continuo. Crec que he guanyat molt en autocrítica.

Col·leccions obres inacabades, les deixes en *stand by*?

No, simplement acabo el bastidor i el llanço a la barbacoa. Cada artista té les seues manies. Esta clar que si tens un encàrrec l’acabaràs, i que hi ha quadres que poden sorgir d’un patiment, però ja fa molt de temps que, si veig que el quadre va en contra meua, doncs el deixo estar, i no ens enfadem l’un amb l’altre. El sentencio. Quan comences a pintar, dones per vàlides moltes més coses, suposo que en gran part pel desconeixement sobre que és allò que està bé o allò que no ho està tant, i imagino també que perquè et negues a rendir-te. I amb el temps veus que hi ha batalles en les quals no paga la pena lluitar.

En aquest punt hi ha coincidència amb aquella frase que diu que el moble més important en l’habitació d’un escriptor és la paperera.

Per descomptat. I el més important en l’estudi d’un pintor és la barbacoa. A més, probablement serà l’única opció en la qual un pintor tinga alguna cosa per a menjar. A mi, els meus quadres, em donen de menjar, inclús els que no es conclouen.

Dones vàlides a aquella frase que acredita que existeix una certa angoixa vital quan es pinta? Estàs d’acord?

Existeix, per a segons qui. Al principi jo era molt romàntic, i en qualsevol aspecte de l’art o de la vida tot tenia un

component molt dramàtic. Hi havia angoixa, i felicitat, i tot era molt extrem. Practicava un romanticisme clàssic. Ara, en canvi, em nego a que pintar em produeixi angoixa. No és tant important un quadre. Jo m’han angoixat per altres coses, però per un quadre no. De vegades volem simular que l’obra d’art és super important, excelsa, que està més enllà de tot, i que es mereix qualsevol cosa. Un quadre, moltes vegades, el que amaga es que eres tu mateixa, i que tu ets a saber què i que mereixes aquell patiment per la teua glòria: per demostrar que saps. I no. Ens tenim que llevar tota la importància i l’angoixa desapareix. Si un quadre no compleix les meues expectatives, probablement, és perquè tenia unes expectatives molt elevades sobre mi mateix. Hi ha un treball d’acceptació sobre els propis límits, que són, a la vegada, els que donen valor a la teua obra. Es tracta d’humanitat.

Però també circula, des de sempre, la llegenda d’una certa egolatria dels àmbits artístics.

De vegades pot ser necessari perquè es pot convertir en l’única forma possible d’extraure un fruit del teu esforç. Encara que siga sentir una autosatisfacció, tot i que siga desmesurada, per allò que has realitzat. D’altra banda, si algú li fa feliç sentir-se estupendament amb allò que ha dut a terme... Ara, també es cert que sovint hi ha vinculat un menyspreu pel que han dut a terme els altres, i això ja és una errada que no es pot atribuir a l’art sinó a la persona que es col·loca per sobre la resta. La responsabilitat, finalment no és de l’art.

Jesús, el teu estudi, com és? Un caos ordenat, o un ordre caòtic?

Jo diria que manté un ordre estratigràfic. Vull dir que sé més o menys quin dia vaig col·locar un paper en cert lloc, i per les capes, puc saber on és.

Si és del Plistocènic, o no... (riures)

Exacte, si és de l’època dels dinosaures o més actual, i per tant ja el busco en aquella capa. Ho recomano, tot i que no s’ha de fer amb el menjar de la nevera, sols amb les idees. De fet, hi ha idees que necessiten estar un cert temps sota terra,

ve de la p gina anterior

i quedar-se allí. És recomanable. Després, excaves, i les trobes.

Revitalitzades, no? La pintura és una actitud vital, més que una afecció o una professió?

Crec que som depenent d'allò en el que pensem en el moment en que ens aixequem i d'allò en què pensem quan anem al llit. Si sols despertar-te pensant en el quadre que vols pintar, i si quan marxes al llit ho fas pensant en què és allò que t'ha quedat millor... eres pintor. Al menys aquell dia. Ara porto un temps en el qual em considero escriptor, perquè em desperto amb ganes de trobar-me amb l'ordinador i escriure, i marxo a dormir pensant en que hi ha algun aspecte que voldria escriure d'una determinada manera. Però també puc ser, altres dies, fester, per exemple. Per a mi 'eres' en la mesura en que et despertes pensant en allò que tens ganes de dur a terme, de desenvolupar.

Els teus retrats tenen molta força. Subsisteix una persecució de la bellesa també entre la imperfecció. La bellesa és molt ambigua, i subjectiva, però la manera de tractar els colors conté molta bellesa en tota la composició. Molta força.

Tot i que hi ha una estètica dins de la pintura anomenada feisme, la recerca d'elements desagradables, o la possibilitat d'una errada tècnica, en la practica totalitat dels quadres busquen una bellesa, potser no està en el motiu, ni el ser agradable a la vista. Potser una pintura és bella perquè et fa sentir trist, o perquè els colors et remetent a una altra cosa. M'agrada que en un quadre hagi una persecució de la bellesa. Recordo una cançó que vaig escriure una vegada, i part de la lletra deia, "som monstres, som esclaus de la bellesa". Així, la lletra ve a dir que la bellesa mana sobre nosaltres i nosaltres perseguim la bellesa. Però ... també ens podem trobar amb la disjuntiva que un paisatge preciós et pugui resultar horrible.

La bellesa és subjectiva, totalment.

Si, i en l'art es busca aquella parcel·la de l'art que no és tant subjectiva, sinó que respon a una part comú que tothom entenem com a bellesa.

Expressar idees i crítica social entra dins de la teua pintura?

Hem arribat a un punt que qualsevol expressió artística es converteix en una acte de crítica social. Qualsevol que dedique part del seu temps a emocionar als altres sense posar-los a la cara un bitllet de 500 euros ja efectua un acte crític.

Un acte de resistència.

Si. I recordo, per exemple, el rodatge de la pel·lícula 'Sturmaz, acto y tempestad'. És una cinta antisistema, completament. És, realment, l'única pel·lícula antisistema que s'ha realitzat. I ja llavors era antipolítica. Vivim en una societat en la qual qualsevol acte artístic, per se, ja està en contra dels valors imperants. Un acte artístic és un acte de l'emoció i de la

intel·ligència, i aquest són precisament els majors enemics que té el sistema. Et dic el mateix, però, que et deia abans, amb les obres d'art. Hi ha persones que donen importància al missatge per a donar-se importància a ells mateixa. Individualment, qualsevol acte artístic és un acte antisistema.

Com valoren la relació que tenim els mitjans de comunicació amb la cultura?

Crec que, en general, existeix sensibilitat cap a la cultura. Clar, hi ha una parcel·la que deuen dedicar a allò que el públic demanda, posteriorment, depenent de la seua sensibilitat, dedicaran altra part a la cultura, que normalment no té tanta repercussió. Es mouen per demanda de la gent, i potser la gent busca allò que li afecta més, com ara infraestructures, visites de polítics, urbanisme o actes socials. Si demandarem més cultura, oferirien més cultura.

I no es deu fer pedagogia?

No tots els esdeveniments que es fan tenen un nivell com per a enganxar a la gent perquè siguin actes meravellosos. Els artistes locals estem en desavantatge. Competim contra un llibre d'algun autor que escriu molt bé a nivell global. Des d'aquí, per molt bo que sigues, no podras competir.

Estàs parlant de criteri, de nivell i de qualitat.

Jo sempre que he tingut una demanda de que es pugues reflectir algun acte cultural en els mitjans de comunicació, he tingut una bona resposta. Ara, també es deu de fer un esforç en fer arribar als mitjans de comunicació allò que tu a terme a nivell local. Perquè sinó, pot no arribar-nos a aquells que treballem en mitjans de comunicació i finalment, i m'incloc jo també, publicarem altres aspectes que reclamen majoritàriament l'atenció social.

Per cert, amb quina obra et quedaries a viure?

Tinc un problema amb aquella espècie d'aura que prenen que sorgeix d'una obra, aquella transcendència, allò màgic... A aquella persona que li agraden els cotxes, es pot quedar encantat davant un Mustang. Amb un quadre que m'agrada, també puc sentir alguna cosa semblant. Però d'aquí a considerar que un quadre siga transcendent... Es un mite que es va destruir molt amb les avantguardes. Un quadre, una fotografia o una novel·la es un producte més.

Vols dessacralitzar l'art, en general. Convertir-lo en un producte de consum, en un producte molt més pop.

Ojalà. Perquè l'art que ara comprem és l'art pop. El que passa es que serveix de vehicle per altres productes. Comprant un Ford Mustang compres una escultura que indica el teu nivell social. Finalment, és el mateix que compraven els mecenes al Renaixement. Un retrat que era tant car que sols era per un nivell social. Ojalà tots pensem en l'art com en alguna cosa a consumir, per a tenir i gaudir. I no com un element que està en una orbita, més enllà. S'utilitza l'art com envoltori. Pagues molt més per una botella de vi per l'etiquetatge, que pel seu contingut.

(Continúa a www.lacalamanda.com)

BENICARLÓ AUGMENTA EL RENDIMENT DEL SEU MELÓ DE MORO

text REDACCI

Benihort, la cooperativa agrària benicarlanda, tanca la seua campanya de meló de moro 2016 igualant la producció del passat any. Malgrat haver plantat 40.000 plantes menys, ha tornat a comercialitzar 11,5 milions de quilos. Així, la cooperativa de Benicarló es mostra satisfeta pel rendiment obtingut i destaca que la professionalització del personal torna a permetre-li registrar fruits d'excel·lent qualitat, que s'han venut, tant al nostre país com en mercats europeus. El cap de l'àrea d'Hortalisses, Sebastián Torres, es va mostrar satisfet per haver aconseguit més rendiment en el camp i, per tant, major benefici per als socis-agricultors: "Aquesta campanya s'ha caracteritzat per una alta producció i per la particularitat que, encara que s'han plantat menys plantes, s'ha igualat la producció de l'any passat. Al mateix temps, hi ha hagut bona demanda, tant als mercats nacionals com internacionals".

Benihort produeix meló de moro de gran qualitat i dolçor, d'entre 11 i 12 graus Brix. Les varietats comercialitzades són el meló ratllat sense llavors, el negre sense llavors i el ratllat amb micropepita, de menor calibre i que va destinat, principalment, a l'exportació. Pel que fa als mercats amb els quals s'ha treballat, destaquen el de Barcelona, Madrid i Bilbao en territori nacional, mentre que s'exporta a països

europeus com França, Alemanya, Polònia, Bèlgica, República Txeca i Països Escandinaus, entre uns altres. La cooperativa benicarlanda subministra també a importants cadenes de supermercats, tant a nivell nacional com internacional. A més, aquesta campanya ha incorporat nous clients alemanys, holandesos i francesos, a través de contactes realitzats en la Fira Fruit Attraction 2015. Precisament, la cooperativa de Benicarló participarà del 5 al 7 d'octubre en la propera edició d'aquesta Fira de Madrid, i està preparada ja per fer front, tant a la nova campanya cítrica, com a la campanya d'hivern d'hortalisses.

TARGETA AGRÍCOLA

Per altra banda, el regidor de Medi ambient i Agricultura de Vinaròs, Jordi Moliner, i el de Benicarló, Domingo Roca han mantés recentment una reunió amb els caps de la Policia Local d'ambdues poblacions per a la posada en marxa de la targeta agrícola. Aquesta iniciativa comarcal va ser presentada aquest estiu i permetrà als amos de finques tenir una targeta que acredite la seua propietat i associe els seus vehicles, facilitant a les autoritats una identificació més ràpida en les tasques que realitza per al control dels robatoris al camp. En aquesta última trobada ja s'han definit com seran els formularis per sol·licitar aquest document, així com els elements que contindrà la targeta, la qual serà presentada ja públicament després de ser aprovada pel Consell Agrari.

Bàsquet: L'Onda va eliminar el Benicarló a la Lliga Valenciana

text BENICARL AL DIA foto CB BENICARL

El sènior masculí, del Club Bàsquet Benicarló, es va acomiadar, dissabte passat, de la competició de pretemporada que organitza la Federació Valenciana, en caure a casa per tres punts contra l'equip d'Onda. Partit corresponent als quarts de final de la competició, a partit únic, que es va decidir en els últims segons del matx. El xoc va estar marcat per les múltiples baixes de l'equip benicarlando, que malgrat açò, va competir fins als instants finals amb quatre juniors en la convocatòria.

El Benicarló va eixir sense res a perdre, a intentar donar la sorpresa. Semblava que podia aconseguir-ho quan va realitzar un gran inici de partit, amb un 26-15 en els primers minuts, gràcies a un espectacular encert en el triple. No obstant açò, la major experiència de l'Onda va anar apareixent en el xoc, amb el seu habitual joc de contraatac i tir exterior. Els visitants van retallar distàncies abans del

descans fins al 52-46.

En el tercer quart va arribar la millor versió ofensiva de l'Onda, que va arribar a posar-se 10 a dalt amb un parcial de 18-32, a força de triples, amb un Benicarló amb molts desajustaments en defensa.

Semblava que els visitants podien trencar el partit, encara que els benicarlandos van acabar reaccionant fins a recuperar diferències i posar-se a dos punts. En els minuts finals, el Benicarló no va aprofitar els errors d'Onda en el tir lliure i amb dues males decisions en atac, va acabar quedant fora de la Lliga Valenciana.

Pel Benicarló van jugar: Fran Caldés (15), Julen Martín (9), Lander Oraa (5), Ernest Ngome (17), Pau París (2); cinc inicial; Aitor Martínez (1), Pau Cues (6), Aitor Pitarch (-), Quique Besalduch (20), Iker Soro (15)

Abans, el Junior Femení també va tancar la seua participació en aquesta competició guanyant al Torrent per un punt, 58-57.

Jornada de portes obertes del Club Bàsquet Benicarló

text BENICARL AL DIA foto CB BENICARL

Dissabte passat va tenir lloc al Pavelló Municipal de Benicarló la primera jornada de portes obertes del Club de Bàsquet, amb l'objectiu d'introduir a nous xiquets i xiquetes en la pràctica d'aquest esport.

Es van organitzar una sèrie de partits entre jugadors del club i visitants, a partir de les 10 del matí, participant alevins, benjamins i pre-benjamins, xiquets i xiquetes de 6 a 12 anys.

Aquestes jornades tindran lloc tots els dissabtes fins a mitjans novembre. Des del club s'espera que se sumen cada vegada més participants.

AQUEST ANY, SÍ

text VICENT T. PERIS

Dissabte passat el Benicarló va donar la mesura de les seues possibilitats. Fent un futbol de alta escuela (dit a la palanquiana manera) es va desempallegar d'un correós Nules amb un claríssim quatre a zero. No és ja només els que es van marcar, sinó que la la golejada haguera pogut ser d'escàndol si no arriba a ser per algun desencert a l'hora de la culminació. Més en diré, els quatre van ser de bellíssima factura, dignes de categories superiors.

El partit es va disputar a una hora poc corrent, les set i mitja de la vesprada de dissabte, però a mi ja em va bé. Igual m'aniria millor si sempre ho feren així perquè els diumenges de tarde vaig sempre amb l'ai al cor per si perdrem el tren Margot i jo. Malgrat aquest canvi, la grada presentava una bona entrada amb prop de quatre-centes ànimes contemplat l'espectacle. Ara bé, l'ambient és molt fred. Com a espectador habitual, com a soci i com a periodista a qui li falla la vista de lluny reclamo, suplico, a la junta directiva que faça les gestions pertinents perquè torne Josvi Palanques. Allò, sense els seus brillants eslògans publicitaris i sense la selecció musical vintage a què estem acostumats, sembla un enterro de tercera. Ni diuen les alineacions, ni els canvis, ni, insisteixo, criden "gooooooooo!" cada vegada que marquem. Alguna cosa o altra haurem de fer.

Qui no perd mai l'agre és la colla (colleta) aqueixa del Gol Roig. En són quatre però conduïxen com si en foren cinquanta. No callen en tot el partit i no estan acompanyats només els jugadors sinó també tota la concurrència. Hi ha moments en què realment són fins i tot brillants. Per exemple quan van començar a comptar:...vuit mil, nou mil, deu mil, onze mil, dotze mil: dos milions de peles. I després van prorompre amb crits entusiastes de "Visca la Gürtel" que ells

mateix es responien amb "visques" i aplaudiments. Igual va haver qui no li va fer tanta gràcia, però a Margot, al papa i a mi ens en va fer molta.

Des del principi del partit es va vore que el Benicarló era superior al seu rival. En tot. Vam començar a jugar amb criteri, a no rifar-ne ni una i a posar setge a la porteria forastera d'una manera angoixant. Un veí de seient em deia que no comprenia com aquest equip, el nostre, podia anar l'últim sense haver marcat ni un gol. Jo tampoc no ho comprenia.

En una de les jugades, Monterde va disparar fort i va detindre el mastodòntic porter nuler, el rebuig va fer cap a peus d'Óscar Garcia que només la va haver d'empényer al fons de la xarxa. Aquest espigat davanter centre ens donarà alguna alegria. Ja ho veig jo. A més, va celebrar el gol com el mític Hugo Sánchez, fent una arriscada figuereta sense tocar amb les mans al terra. Al mateix preu, futbol i circ.

El segon va ser bonic de veritat. Marcos Cano es va presentar davant la porteria, va alçar el cap, va apuntar i li va pegar una ceba a la pilota que va tòrcer els ferros que subjecten la xarxa. Deliri a la graderia.

Encara abans d'acabar-se el primer temps, vam poder contemplar una altra joia. Monterde va encarar el porter que, tan grandot com era, va contemplar impotent com l'esfèrica el superava per dalt amb una perfecta vaselina.

El quart, també ben bonic, el va marcar Guillem Ripollés ja a la represa.

Queda ben clar que el Benicarló no lluitarà per quedar-se a la part de baix sinó que estarem entre els cinc primers. O els vuit o deu primers.

Diumenge vinent anem al camp d'un equip contra el qual no ens hi hem enfrontat mai en competició oficial. Em penso que es diu el Roda i ha arreplegat a alguns d'aquells que van estar al Vinaròs fa un parell d'anys. Es comprén que els castellerons volen pujar. Ja s'apanyaran.

La lliga d'handbol començarà el 8 d'octubre per als equips sènior

text i foto VICENT FERRER

La competició d'handbol s'iniciarà el 8 d'octubre i el grup masculí on participen els equips de la comarca aquesta format per nou equips. En la lliga femenina, on milita el conjunt benicarlando, el grup és d'11 equips

Primera Autònoma Masculinas

El sorteig ha donat la següent primera jornada de lliga:

Benicarló-Vinaròs

Castelló B-Vila-real B

Alqueries-Port de Sagunt

Benimaclet-Onda

Descansa el Juan Comenius.

Primera Autònoma Femenina

Primera Jornada de Lliga:

Énguera-Baix Maestrat Benicarló

Burjassot-Tuejar

Picassent-Juan Comenius

Puçol-Almassora

Loriguilla-Emmuralle d'Alcoi

Riola descansa.

Escacs: Classificació final del circuit de partides ràpides Baix Maestrat 2016

text BENICARL AL DIA foto CA BENICARL

Enguany, el Circuit de Ràpides del Baix Maestrat, ha comptat amb set tornejos. Masdenverge, Benicarló, La Sénia, Vinaròs, Alcossebre, Peníscola i Sant Mateu han sigut les seus on s'han disputat aquests tornejos.

Amb un total de 149 participants, aquest circuit està més que assentat en el calendari d'escacs de la comarca. Després de tots aquests tornejos els trofeus del circuit han sigut per a:

Categoria absoluta

Campió, Ramón Segura

Subcampió, Jorge Gutiérrez "Chapu"

Tercer, Nicolás Bellón

Quart, Vicent Villarroya

Cinquè, Diego Zafra

Jorge Gutiérrez "Chapu", President del Club Escacs Benicarló, va aconseguir alçar-se amb el trofeu de Subcampió Absolut en un circuit on van participar, en menys tornejos, Mestres Fide i Mestres Autònoms.

El jugador de Benicarló Vicent Villarroya ha demostrat la seua experiència i gran nivell en partides ràpides i ha aconseguit una meritòria quarta plaça en el podi absolut.

Categoria sub-15

Campió, Pau Morales

Subcampiona, Silvia Doñate

Tercer, David Doñate

Categoria sub-12

Campió, Rubén Vinuesa

Subcampió, David Teply

Tercer, Oscar González

David, jugador del Riu Sénia Benicarlo, està sent el jugador revelació de la temporada. Amb els seus 8 anys i amb prou feina, un any en competicions importants, està obtenint molt bons fruits pels seus esforços i dedicació als escacs. Si manté aquesta progressió exponencial, en uns anys podria començar a alternar-se amb els altres jugadors infantils destacats de la comarca.

El benicarlando Oscar ha aconseguit un important tercer lloc en la seua categoria el que mostra que es manté en forma i que segueix progressant al ritme adequat.

Categoria sub-10

Campiona, Elsa Zafra

Subcampió, Manuel Fernández

Tercer, Pau Camarilles

Remarcar que en les categories infantils molts trofeus han sigut lliurats a jugadors amb una edat molt inferior a la de la categoria en la qual han sigut premiats. Açò demostra l'arribada d'una "generació" de jugadors molt forts, i també mostra el progrés general dels escacs en la comarca ja que els més joves estan cada vegada més preparats i motivats.

RUTA SENDERISTA DE PRETEMPORADA DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ A ARNES

text i foto CNB

Diumenge 25 de Setembre, el club Natació Benicarló va fer la ja tradicional ruta senderista, organitzada, com sempre, per Xavier Sospedra.

Els grup de socis, nedadors i simpatitzants del club que s'animaren a fer-la, caminaren per les fantàstiques rutes dels estrets d'Arnes, dintre del parc natural dels Ports de Tortosa-Beseit.

Va ser una molt gratificant jornada de senderisme, inclosa dintre del programa de condicionament físic de pretemporada, on hi hagueren participants de tots els grups d'edat.

